

Vogeljaar-Vogelfotoparade 1984

Het is ieder jaar weer een boeiende bezigheid de ingezonden foto's voor de jaarlijkse vogelfotoparade te bekijken. Dit jaar was het echter een extra genoeg. De inzending van op de kop af honderd foto's was namelijk in zijn totaliteit van een hoger niveau dan voorgaande jaren. Dit bemoeilijkte de voorselectie ten eerste en vroeg direct veel van het inzicht en geduld van de juryleden.

Jammer is het, dat je bij een wedstrijd altijd direct al foto's terzijde moet leggen, terwijl veel van de foto's interessante soorten lieten zien en in veel foto's het dagelijks doen en laten van de vogels prima tot uiting kwam. Mogelijk dat toch veel van deze foto's in de komende jaargangen van Het Vogeljaar als illustratie bij artikelen het licht zullen zien en daarbij dan een belangrijke ondersteuning zijn van de informatie.

De jury bestond dit jaar weer uit de bekende medewerkers van Het Vogeljaar, bijgestaan door Henk Tromp, al vijftien jaar lang deelnemer en 'vaste' prijswinnaar van deze vogelfotoparade en Oene Moedt, die met name zijn sporen verdiend heeft op het gebied van de weidevogelfotografie.

Tijdens de juring komt binnen bovengenoemde groepssamenstelling altijd heel nadrukkelijk het fotograaf of niet-fotograaf zijn tot uiting.

De accenten bij de beoordeling liggen totaal anders. De vogelfotograaf kijkt heel associatief en retrospectief, hij kijkt terug: 'Heb ik het al eens gemaakt, wat waren mijn problemen' en herinnert zich zijn vreugde of teleurstelling in zijn beloning. Ook ziet hij vooruit: 'Wat zou ik het graag willen maken...'. De niet-fotograaf kijkt meer naar het uiterlijk van de vogel: staat hij er mooi op en wat voor soort is het. Dit is uiteraard een globale beschrijving van de twee invalshoeken, want ieders individuele ontwikkeling is toch vaak weer mede sterk bepalend voor zijn voorkeurskeuze.

Bij het overzien van het totaal aan foto's vielen de jury dit jaar nog twee zaken erg op. Ten eerste -het gebruik van zwarte en witte belijning op de foto's. De zwarte belijning rond de hele omtrek van de foto en witte belijning alleen aan de onderkant van de foto. Deze jury vond dit aan sommige afbeeldingen afbreuk doen.

Ten tweede-dat er van vier deelnemers foto's van de Grauwe Klauwier te bewonderen waren. Een soort, die in de zestien jaar vogelfotoparade niet of nauwelijks nog aan de orde was geweest.

Wij komen na deze inleidende woorden toe aan het uiteindelijke resultaat van deze vogelfotoparade.

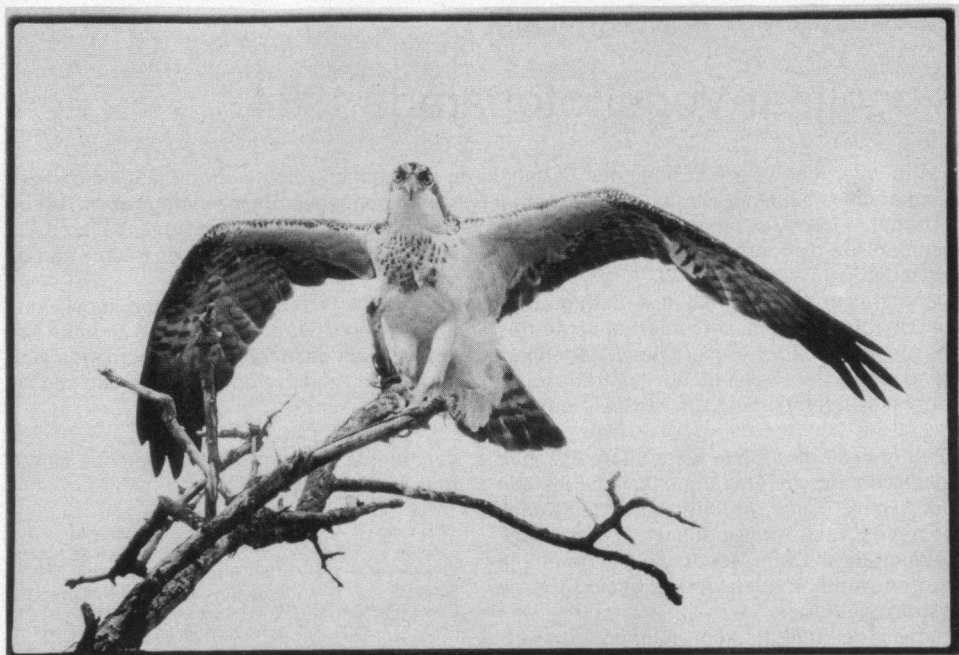
Na de 'pijnlijke ingreep' van het wegnemen van de foto's die het ons inziens net niet haal-

den, hielden we de volgende selectie aan foto's over, te weten:

Klapekster	— Peter Otten	— Deurne.
Spreeuw	— Ton Tuinman	— Wormer.
Goudplevier	— Ton Tuinman	— Wormer.
Futen	— Frits Houtkamp	— Amstelveen.
Gele Kwikstaart	— Frits Houtkamp	— Amstelveen.
Fuut	— Martijn de Jonge	— Amsterdam.
Visarend	— Martijn de Jonge	— Amsterdam.
Grutto	— Aad Schenk	— Lelden.
Smelleken	— P. Schaap	— Katwijk aan Zee.
Grauwe Klauwier	— René v. Rossum	— Katwijk aan Zee.
Ringmussen	— J.B.H. Stok	— Alkmaar.
Appelvinken	— Jan Stronks	— Winterswijk.
Aalscholver	— M. Roos	— Den Haag.

Na het vaststellen van deze selectie zou het eigenlijk beter zijn als de jury voor die dag zijn werk zou neerleggen. Na het langdurig kijken, beschouwen, weer bespreken, ontstaat een stuk kijkmoeheid dat de besluitvorming in de weg staat. Technisch was het echter niet mogelijk te stoppen. Het moest op één avond gebeuren! Uiteindelijk was het na hoofdelijke toetsing zo ver. Unaniem wees men de vechtende Futen van **Frits Houtkamp** uit Amstelveen als de beste (**eerste prijs**) foto uit deze vogelfotoparade aan. De actie, de dynamiek en de scherpte spreken in deze foto voor zich. Alle omstandigheden - niet te fel zonlicht, rimpelloos water en de goede, hooggevoelige film in de camera werkten mee. De Futen deden de rest, en wat kunnen deze vogels in hun territoriumstrijd te keer gaan!

De Appelvink is als soort een heel moeilijk te fotograferen vogel. Vrijwel zijn hele vogellevens brengt hij door in de kruinen van de bomen. Slechts de drinkvijver biedt hij 'dorstig' weer de vogelfotograaf soelaas. **Jan Stronk** uit Winterswijk wist echter nog een gelegenheid. Zo rond eind maart en medio april foerageren de Appelvinken ook veel op de grond om onder de berken in een plantsoen zaadjes te 'kraken'. Hij had het geluk de broodnijd vast te leggen, of duldde het ene mannetje de

Derde prijs. Visarend 1e jaars, Amsterdamse Waterleidingduinen, 29 augustus 1984.
Pentax-LX, Novoflex F8-600 mm.

Foto: Martijn de Jonge.

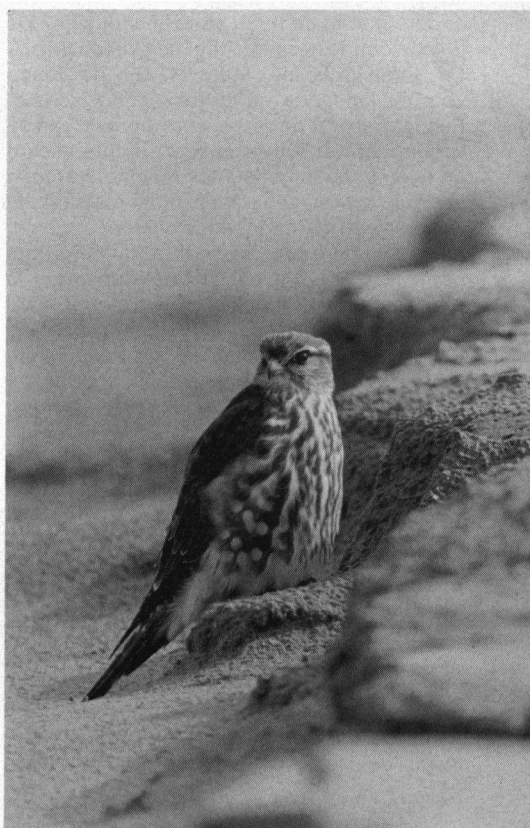

Tweede prijs. Baltische Appelvinken, centrum Winterswijk, 27 april 1983.
Minolta XG-M, Novoflex F8-600 mm.

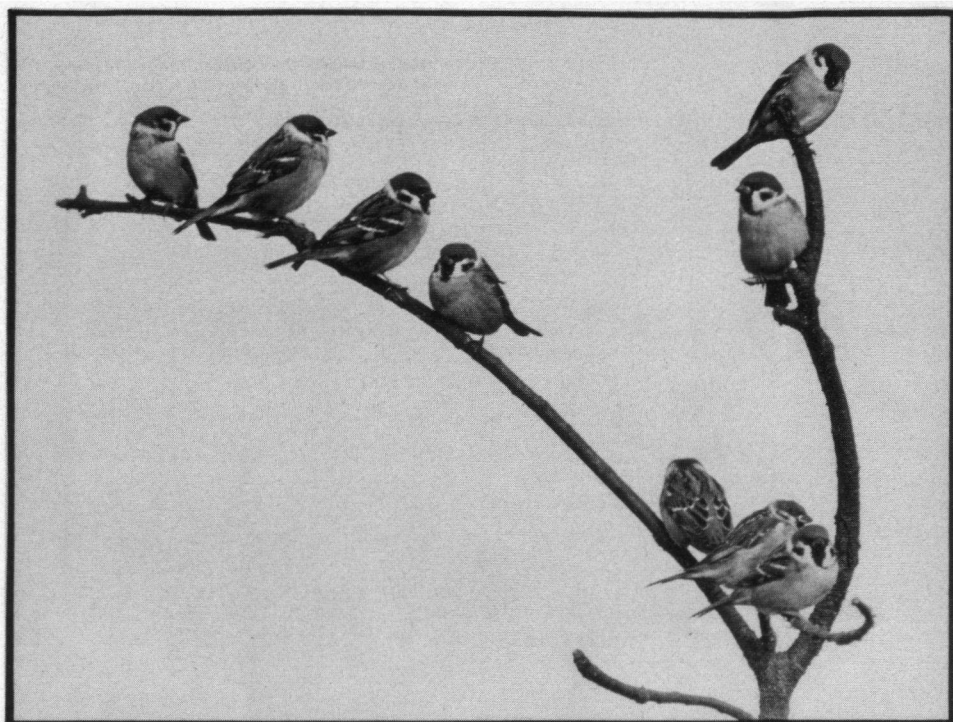
Foto: Jan Stronks.

**Eervolle vermelding. Onvolwassen Grauwe Klauwier, Oosterend, Terschelling, 6 oktober 1984. Nikon FE, Novoflex F8-600 mm.
Foto: René van Rossum.**

**Eervolle vermelding. Smelleken, Maasvlakte, 27 oktober 1984.
Novoflex F8-600 mm.
Foto: P. Schaap.**

Eervolle vermelding. Ringmussen, Falsterbo (Zweden), 29 september 1984. Nikon FM2, Vivitar 400 mm.

Foto: J.B.H. Stok.

andere niet in de buurt van zijn vrouwtje? De jury beloonde deze foto met de **tweede prijs**.

De **derde prijs** ging naar **Martijn de Jonge** voor de landende of vertrekkende Visarend. Een foto die tot de verbeelding spreekt van de vogelfotograaf. De vogelsoort is interessant en neemt ons in gedachten mee naar oorden vanwaar hij komt en waar hij naar toe gaat.

De jury vond de indringende blik van de vogel, kijkend in de ogen van de fotograaf erg frapant. Het vele wit op de foto - de vogel is uiteraard tegen de lucht gefotografeerd, werd jammer gevonden. De accentuering middels het zwarte randje was misschien bedoeld om dit te nivelleren (mogelijk dat wij bij de reproductie in dit tijdschrift de vrijheid nemen dit randje te laten vervallen).

De eervolle vermeldingen:

De schitterende opname van een groepje Ringmussen van **J.B.H. Stok** uit Alkmaar vertoonde ook zo'n zwart randje. Wij vroegen ons ook hierbij af, of dit grafische plaatje zonder dit gegeven nog mooier geweest zou zijn. Maar desalniettemin alle lof voor dit zo 'gewone' onderwerp. Deze soort wordt, zoals wel met meer stiefkinderen onder de vogels, maar al te vaak voorbij gelopen. Zullen wij eens wat noemen... de Kauw,, de Zwarte Kraai, de Merel, de Wilde Eend, het Water-

hoen, de Turkse Tortel en niet te vergeten de Huismus.

In de inleiding van dit stukje is al iets gezegd over het aantal grauwe klauwierplaatjes. Daar waren afbeeldingen bij van volwassen mannetjes en vrouwtjes, maar geen had de sfeer die dit plaatje van **René van Rossum** uit Katwijk aan Zee kenmerkt. De zachte toon en de opbouw in vorm zijn voor dit sfeergegeven bepalend.

Het Smelleken van **P. Schaap** uit Katwijk aan Zee staat op het wensenlijstje van menig vogelfotograaf. Dit plaatje bekijken roept vele vragen en gedachten bij je op. Hoe is het mogelijk, blijft deze vogel zo maar zitten als je hem benadert? Zo'n vliegvlug, pijlsnel roofvogeltje oog in oog met de fotograaf. Wat had ik dat ook graag willen maken... Misschien zou het wel eens leuk zijn in de toekomst, na vaststelling van de prijzen, de fotograaf zelf zijn verhaal te laten vertellen. Daar zijn namelijk vele mensen in geïnteresseerd en nu kan men slechts gissen naar de feiten.

Verder hoopt de redactie van Het Vogeljaar dat ook volgend jaar het aanbod van foto's voor deze fotowedstrijd weer van een dergelijk hoog niveau zal zijn en alle fotografen weer een goed fotojaar zullen beleven.

Namens de jury:
Frits van Daalen.

Het was bijzonder teleurstellend voor Henk Harmsen omdat zijn tijdige inzending foto's voor de fotowedstrijd de jury nooit heeft bereikt. Ondanks naspeuringen is zijn inzending nooit boven water gekomen, hetgeen wij ten zeerste betreuren.